

Estimats cantaires:

Després del treball ve'l descans,
i des cans, amics, no val dir no
fer res, sinó gaudir ^{gaudir en} ab la contem-
plació de la feina feta. Nosaltres
i' hem feta, de feina, i segons diu-
hen, l'hem feta bona. He es cosa justa,
doncs (i per ^{perxo} ~~no~~ deixem d'agrahir-
la), que la nostra Junta, directiva que
porta la direcció de aquesta ja complexa
institució nostra, ^{ens} ~~nos~~ hagi cridat
aquí, tots junts, per celebrar, ~~ab~~
^{en} cos ⁱ ~~en~~ canvi, els nostres triomfs.

Es aquesta festa una festa major
de nostra germanor: tots som
a taula com fills de' un ma-
teix pare, com fills de' un
mateix amor: l'amor a les
coses del' esperit, la part més no-
ble del' home. A la taula ^{se}
^{mp} ~~se~~ contem els fills del pare de família:
el nostre pare, qu' es el sant amor R2024

2
a Catalunya, aquí ens te arany, en
la nostra cara pagral, menant
del mateix pa i bevent el ma-
teix vi, saba de la terra nos-
tra.

Som germans pel cant!
perquè el cant es la expressió més
alt' enlairada del amor. I home
en el món, no sempre canta: l'es-
perit i'aclofa rovent, i rovent terre-
ja; sols de tant en tant renoua
a la vida alta, i allavors vibra
i generosament enlaire la paraula
morta, la modula dins el ritme
ordenat de la bellera filla exple-
dent de Déu altíssim.

Més nosaltres, amics, hem de
cantar sempre: i resar la discipli-
na del cant nostra esperit;
no podem terrajar mai, perquè som
fills del amor i de la bellera.

Es un compasim ^{que ns} ~~qui~~ns hanem
 imposat, ~~i~~ no podem tornar en-
 rera. Dols treball, el nostre, ~~i~~ ven-
 cer seguidament la pura ~~i~~ viure
 continuament en el cel de la
 poesia.

Es una vocació, la nostra;
~~i~~ aquesta vocació, com més la tre-
 ballarem, més l'estimarem, més rica
 vida de ~~la~~ nostra ànima; que ~~del~~
~~travall~~ vulgament del treball ne surt
 el dols fruit ⁱ que ns recrea. Ha-
 vem de treballar sempre, colpejant
 fortament els obstacles, fins que
 fins de manera que, fins ^{en} ~~ab~~ el
 mirar, ^{en} ~~ab~~ el caminar, ^{en} ~~ab~~ el mar-
 tre posat, ^{de ns} ~~seus~~ ^{qui} ~~conexi~~ que com
 cantaires de la patria, de la
 fe ~~i~~ del amor.

D'aquest cant l'honem

d'encomanar a tot-hom ^{que ns} ~~que ens~~ vol-
 ta, a ~~nostres~~ ~~famílies~~, i a
~~grups~~ per grups a tota l'extensió
 de la gran família catalana,
 fins que tot-hom vibri en el
 mateix cant nostre, en el
 amor nostre; fins que Cata-
 lunya sigui una, en cos i
 ànima tota inflamada del
 amor bellesa, de aquest més
 pur ideal ^{que ns} ~~que ens~~ la fills dig-
 nes del rublíen Principi de
 totes les coses.

^{Gaudim,}
~~Governem~~, amics i germans,
^{en} ~~ab~~ la segua feta; però de aquest gair
 n'ha de resultar un tremp més
 fort per la segua de demà; que la
 perfecció es infinita ^{da} ~~da~~; que qui no
 va endavant va enrera; recordem

a tota hora que treballen en la seg-
na mes dolça ~~que~~ ^{que} home pot tre-
ballar; ~~que~~ ^{que} el goig ~~que~~ ^{que} en trezen
es expansiva ~~fortit~~ ^{fortit} per la nostra raça,
i la nostra raça devulla de lluny,
en aquestes montanyes i planures
i costes lluminoses, als peus
de la nostra mar blavissima; aques-
ta raça ~~que~~ ^{que} ens ha parlat en la
veu venerable del nostre avis, del
nostre pare, en la dolcissima de
la nostra mare; que ho hem vist
en la llum de la mirada de
la nostra esposa, i que ~~ens~~ ^{ens} repres-
ca el cor ~~amb~~ ^{amb} la gracia innocent
ta del nostre fill; aquesta
raça, germana, que ~~ens~~ ^{ens}
sentim adins i com nostre
materna, i que ~~ens~~ ^{ens} dicta aquesta
paraula tant pura, tant abertu

com ^{el} nostre cel ^{com} i la verdor de ^{les} nos-
tres muntanyes!

Per ella, que ^{es} com nos-
~~altres~~, per nosaltres, que com
ella, cançons, amics, aires
i sempre!